Summering säsongen 2015 A-laget

Västanvik i div 3 smaka på den, för det finns ingen som i sina vildaste fantasier kunnat drömma om det för 3-4 år sen.
Denna säsong har varit en jubelresa från första till sista matchen även om det blev ett litet hack på vägen under omg 4-6.

Vårt spel i träningsmatcherna visade tidigt att vi hade ett lag o spel som borde tillhöra toppen så vår målsättning att inte bli sämre än ifjol kändes fullt nåbar.
På förhand var Sifhälla storfavoriter med Strömtorp o Hertzöga som de största utmanarna medans Vaif o Arvika tippades som outsiders.

Vi fick en test på vår styrka redan i första matchen när en av favoriterna på förhand Hertzöga stod för motståndet på bortaplan. (Nu blev ju inte HBK nått topplag men det visste vi inte då). Vi gjorde en spelmässigt bra match och även om det var trögt med målskyttet till en början blev det en klar o mycket rättvis seger.
Denna insats gjorde att vårt självförtroende fick sig en knuff i rätt riktning och de följande två matcherna mot Säffle o Kil vanns komfortabelt.
I fjärde omg stod Munkfors för motståndet och efter vår fina start trodde nog alla att det skulle bli tre lätta poäng vilket gjorde att spelarna inte var förberedda på ett lag som kämpade som lejon.
Vi jobbade i motlut hela matchen men efter vår kvittering med 10min kvar och spel med en man mer kändes det ändå som vi kanske skulle kunna fixa tre pinnar. Tyvärr fortsatte vårt slarv ända till slutet så de kunde enkelt kontra in ett segermål på övertid.

Detta var första förlusten i en serie på tre vilket till viss del berodde på att vi var inne i en period med flera avstängningar o skadade spelare men även på att vi slarvade en hel del i försvarsspelet vilket motståndarna obarmhärtigt utnyttjade.
Nästa match o förlust kom mot Strömtorp hemma i en match där vi skapade mest men vår effektivitet var lika med noll samtidigt som de satte chanserna de fick. Det vi annars minns från matchen är den fruktansvärt fula armbåge i ansiktet som Goran fick i mitten av andra halvlek och som gjorde att matchen bröts i ca 20min i vänta på ambulans mm. Att ingen av matchledarna såg detta är en gåta och sista 20min kändes matchen totalt oviktig då alla hade tankarna på Goran som faktiskt var avsvimmat ett tag.

Omgången efter var det Arvika på bortaplan som väntade och då vi hade många borta väntade oss en tuff utmaning. Det var också det bästa motståndet vi mött hittills och när vi genom en stor groda skänker dom ledningen redan efter 8min blev uppförsbacken onödigt stor. Matchen blev dock en vändpunkt även om inte lyckades kvittera för vi stod upp på ett föredömligt sätt mot ett jättebra lag trots flera av våra bästa spelare borta vilket kändes förtroendegivande.

Vi låg nu efter 6omgångar på femte plats 9 poäng efter Sifhälla som hade sex raka segrar och 7poäng efter Strömtorp. Vi grävde inte ner oss för det då vi kände att topp4 fortfarande var en möjlig uppgift. Vi visste också att Sifhälla hade alla toppkonkurrenter kvar att möta så serien var inte avgjord än

Matchen mot Arvika spelades den 19/5 och det är ett datum att lägga på minnet för det var sista gången vi förlorade i serien denna säsong.

Vändningen resultatmässigt kom således i omg 7 mot Töcksfors som då låg placeringen före i tabellen och efter att sett fokuseringen på träning mm under veckan före kunde jag satt en årslön på seger i denna match. Känslan visade sig också vara rätt för vi körde från start totalt över dom och hade avgjort matchen med tre mål första 25min.

Nu väntade Sifhälla som hade 7 raka segrar och inte släppt in ett mål sen första halvlek i första matchen dvs över 600minuter utan insläppt mål.
Dettta kändes som en avgörande match för oss gällande en ev toppplacering eller inte då vi vid förlust skulle vara 12 poäng bakom dom.
Vi tog ett bra grepp om matchen men ineffektiviteten lyste igenom även i denna match.
När vi sen bjöd på ett mål i mitten av halvleken testades vår moral men det tog bara några minuter att skaka av oss detta innan vi tog tag i taktpinnen igen.
Vi fick en viktig kvittering innan paus och kunde sen i andra mycket välförtjänt säkra segern efter att en viss Igor K satt spiken i kistan med sitt första men inte sista mål i Vaiftröjan.
Vilken fantastisk skön seger och kan vi spela ut serieledarna på bortaplan kanske vi kan sikta högre än fjärdeplatsen trots allt.

Nu hade vi bra självförtroende inför derbymatchen mot Torsby som gick inför storpublik i Granevik under en stekande sol.
Det blev också en riktig nervpärs som det ska vara i derbyn. Vi hade mest boll men svårt att omsätta det till stora chanser även om vi borde satt nån i början. Det blev istället de som utnyttjade tveksamheter i vårt försvar på ett perfekt sätt och efter det sjönk de ner o tightade till defensiven ordentligt. Deras ypperliga defensiv gjorde att vi länge hade mycket svårt att komma till bra lägen men de fick springa mycket och det tog nog ut sin rätt. Detta genom att vi kunde byta in spelare för att spetsa till offensiven medans de tvingades byta ut spelare som var tongivande arbetsmässigt.
Målen lät dock dröja såpass länge att man började förbereda sig på förlust men då satte helt plötsligt Darko sin första frispark iår och det målet följdes lite senare av segermålet av Micke.
Man kan lugnt säga att det var en stor sten som sjönk när slutsignalen gick.

Kommande två matcher mot Immetorp och Forshaga går sen som på räls och där framförallt det offensiva spelet mot Forshaga var en njutning att se på. Tyvärr har vi dock en tendens till att tappa fokus i defensiven emellanåt på ett sätt vi inte gjorde ifjol.
När nu halva serien är spelad har vi ätit oss ikapp topplagen och är endast en poäng från serieledande Sifhälla som mycket riktigt fick det kämpigt när topplagen stod på kö att möta.

Vi hade dock en match kvar på vårsäsongen då serien vände innan sommarvilan. Den gick mot Hertzöga på årets hittills hetaste dag vilket syntes på spelet som till stora delar höll promenadtempo.
Hertzöga hade från start små intentioner till anfallspel så vi fick stort bollinnehav utan att förta oss. Detta kanske var en orsak till att bolltempot blev fruktansvärt lågt vilket gjorde det ganska lätt för dom att försvara sig.
I början av andra kan vi till slut ta ledningen och nu trodde man att vi skulle kunna fixa detta trots att spelet inte var på topp. Tyvärr är vi inte alls på tå några minuter senare när de enkelt spelar sig förbi vårt mittfält och kan mer eller mindre promenera genom försvaret med kvittering som följd.
Poängtappet i denna match kändes fruktansvärt onödigt då vi med lite fart på bena troligen tagit tre poäng på ett behagligt sätt.

Nu kom sommarvilan och med den några beslut runt laget som många trodde skulle få till följd att vår toppchans var borta.
Två av våra bästa spelare fick nya utmaningar i andra klubbar. Darko som när han är på humör håller mycket hög klass hamnade i Säffles div 3-lag och Milan som var en av lagets offensiva stjärnor spelade under hösten i Ås/Åmotfors.
Då vår trupp var ganska liten och vi redan tidigare fått Henrik F borta pga långdragen sjukdom var det kanske inte så konstigt om många trodde att Vaifsagan var slut.
Vi som följt laget nära kände dock att klarar vi oss ifrån allt för många avstängningar o skador kan det bli en intressant höst.
Med Vita som spelmotor kommer vårt spel bli snabbare vilket borde gynna de löpvilliga spelarna vi har offensivt och då Igor nu kommit in i laget ordentligt hade vi en riktig bredd på vårt anfallspel.

Vi fick en liten test innan höststarten då vi mötte div 3-laget Villastaden som hade förstärkt ordentligt inför hösten. Trots detta rullade vi ut dom under matchens första 30min på ett härligt sätt genom ett snabbt passningspel med fina djupledslöpningar vilket visade att vi kommer hänga med i fyratoppen även under hösten.

Höstsäsongen startar med tre komfortabla segrar mot Säffle, Kil o Munkfors även om segern mot Munkfors satt långt inne och avgjordes inte förrän i slutminuterna.
I dessa matcher får vi se hur vårt offensiva spel höjts en nivå genom spel i högre tempo på färre tillslag samtidigt som misstagen i defensiven minskat. Vi visar dock i sekvenser upp ett litet nonchalant spel men det kan ju bero på att vi har stora ledningar i många matcher.

När vi så klarade oavgjort i seriefinalen mot Strömtorp borta började man fundera på att en kvalplats i allafall låg inom räckhåll även om vi hade tuffa matcher kvar.
Vi fixade sen Töcksfors borta trots avsaknad av många spelare men våra juniorer visade att vi står inte o faller med några spelare utan de kan täcka upp på ett föredömligt sätt.

Efter det körde vi över toppkonkurrenten Sifhälla med 8-2 utan att man höjde på ögonbrynen för det var klasskillnad, innan matchen som mer eller mindre säkrade seriesegern kom.

Då det var Torsby som stod för motståndet var matchen naturligtvis sen länge en het potatis men det visade sig att det var en liten seriefinal och en sån match hade inte spelats i området sen 92 när Rännberg o Torsby slogs om div 3platsen.

Vem kunde tro det för ett par år sen att det igen skulle spelas en seriefinal i div 4 i närområdet men det visar på vilken skjuts fotbollen fått sista åren i norra fryksdalen vilket borde glädja alla fotbollsälskare men tyvärr tycker inte alla så.

Nu lyckades vi i en match med konstiga mål, heta känslor, skadade spelare till slut stå som segrare i en drabbning som borde slutat oavgjort. Branco får utses till matchhjälte då han trots ett avsparkat revben i första halvlek stod kvar imål hela matchen.
Detta innebar att vi ledde serien med 5poäng + bästa målskillnaden med två matcher kvar vilket gjorde att det overkliga började kännas mycket verkligt även om man hade svårt att ta in det..

En spänd vecka senare kunde vi sen fira ordentligt efter att Immetorp besegrats på hemmaplan. Man kanske hade väntat sig otroliga glädjescener efter matchen men det var en behärskad glädje som kändes overklig men trots allt sann.

Värt att nämna är att laget efter matchen mot Arvika 19maj spelat 16 matcher utan förlust genom 14 segrar o två oavgjorda matcher.
En stor del i att vi hållit vår höga nivå hela säsongen är det faktum att vi gått runt på ca 20 spelare under säsongen. Detta visar på en vältränad trupp (tack Goran) som undvikit skador och haft få avstängningar
För att tysta de som säger att vi inte ger våra juniorer chansen kan vi säga att av dessa 20-talet spelare är 7 juniorer och i många matcher har vi haft 4-6 juniorer på plan samtidigt utan att släppa in mål.
Våra juniorer har även varit grundplåten i kommunens juniorallianslag där vi i varje match bidragit med 9-10 spelare från Vaif mot 4-5 från alla andra klubbar tillsammans.

Att vi är värdiga vinnare kan bevisas på många sätt men då jag älskar statistik bevisar jag detta så här.

Vi vann serien med 8 poäng före tvåan

- vi gjorde klart mest mål 84 (17 fler än näst bästa)
- vi hade klart bäst målskillnad +51 (+35 för näst bästa)
- vi vann flest matcher 17 (mot 13 för nästa)
- vi förlorade minst matcher tilsammans med Strömtorp 3 (nästa 7)
- vi vann hemmatabellen
- vi vann bortatabellen
- vi vann hösttabellen
- tyvärr har vi två plumpar. Vårtabellen där vi låg tvåa och antal insläppta mål där vi har fyra lag före oss

Tack för denna säsong och hoppas ni alla ser fram mot nästa säsong med samma härliga känsla som laget gör för att spela div 3 är en klart större grej än div 4 .